ROZSUDEK SOUDU (čtvrtého senátu)

1. února 2006 *

Ve spojených věcech T-466/04 a T-467/04,

Elisabetta Dami, s bydlištěm v Miláně (Itálie), zastoupená P. Beduschim a S. Giudicim, advokáty,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupenému A. Folliard-Monguiralem, jako zmocněncem,

žalovanému,

přičemž dalším účastníkem řízení před odvolacím senátem OHIM byla

The Stilton Cheese Makers Association, se sídlem v Surbiton, Surrey (Spojené království),

* Jednací jazyk: francouzština.

jejichž předmětem jsou dvě žaloby podané proti rozhodnutím druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 20. září 2004 (věci R 973/2002-2 a R 982/2002-2), týkajícím se námitkového řízení mezi Elisabettou Dami a The Stilton Cheese Makers Association,

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (čtvrtý senát),

ve složení H. Legal, předseda, P. Lindh a V. Vadapalas, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: B. Pastor, náměstkyně vedoucího soudní kanceláře,

s přihlédnutím k žalobám došlým kanceláři Soudu dne 19. listopadu 2004,

s přihlédnutím k usnesení předsedy čtvrtého senátu Soudu ze dne 2. května 2005, kterým byly spojeny věci T-466/04 a T-467/04,

s přihlédnutím k vyjádření k žalobě došlému kanceláři Soudu dne 10. června 2005,

po jednání konaném dne 27. října 2005,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Dne 13. října 1999 podala žalobkyně Elisabetta Dami u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) přihlášku ochranné známky Společenství podle nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), ve znění pozdějších předpisů.

2 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je slovní ochranná známka GERONIMO STILTON.

3 Výrobky a služby, pro které byl zápis požadován, spadají do tříd 16, 25, 28, 29, 30 a 41 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků.

4 Výrobky spadající do tříd 29 a 30 odpovídají pro každou z těchto tříd následujícímu popisu:

— třída 29: „Maso; ryby; neživí měkkýši a korýši; drůbež a zvěřina; masové výtažky; maso v konzervách; ovoce a zelenina konzervované, sušené a zavařené; želé; džemy; vejce; mléko; mléčné výrobky; mléčné pokrmy; sýry; máslo; jogurty; mléčné nápoje; oleje a tuky jedlé; zeleninové směsi v nálevu; konzervy ovocné; konzervy zeleninové; konzervy masové; konzervy rybí“;

— třída 30: „Těsta moučníková; těsta potravinářská, karamely; káva; čaj; kakao; cukr; rýže; tapioka; kávové náhražky; mouka; přípravky z obilnin; chléb; sušenky; dorty; jemné pečivo; pralinky; jedlé zmrzliny a mražené krémy; med; sirup; pepř; ocet; nálevy; koření; led pro osvěžení; nápoje na bázi kávy, kakaa nebo čokolády“.

5 Dne 5. června 2000 byla přihláška ochranné známky zveřejněna ve *Věstníku ochranných známek Společenství* č. 45/00.

6 Dne 5. září 2000 podala The Stilton Cheese Makers Association na základě čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 4 nařízení č. 40/94 námitky proti zápisu přihlašované ochranné známky pro výrobky spadající do tříd 16, 29 a 30. Na podporu svých námitek osoba, která podává námitky, uplatňovala ochranné známky zapsané v několika členských státech a odpovídající slovu „stilton“, které se všechny týkají mléčných výrobků.

7 Rozhodnutím ze dne 30. září 2002 námitkové oddělení OHIM vyhovělo námitkám, co se týče výrobků spadajících do tříd 29 a 30, a zamítlo námitky ve zbývající části.

8 Dne 29. listopadu 2002 podala žalobkyně na základě článku 59 nařízení č. 40/94 proti tomuto rozhodnutí odvolání, které obdrželo číslo věci R 982/2002-2 a bylo přiděleno druhému odvolacímu senátu OHIM. Žalobkyně žádala odvolací senát o zamítnutí námitek nejen pro výrobky spadající do třídy 16, ale rovněž pro výrobky spadající do tříd 29 a 30.

9 Stejného dne osoba, která podává námitky, rovněž podala proti tomuto rozhodnutí odvolání, které obdrželo číslo věci R 973/2002-2 a bylo stejně tak přiděleno druhému odvolacímu senátu OHIM. Uvedený odvolací senát žádala, aby vyhověl námitkám nejen pro výrobky spadající do tříd 29 a 30, ale rovněž pro výrobky spadající do třídy 16.

10 Účastníci řízení čtyřikrát předložili společné návrhy na přerušení řízení ve věci R 973/2002-2. Odvolací senát těmto návrhům vyhověl. I když formálně nebyly věci odvolacím senátem spojeny, společné návrhy na přerušení odvolacího řízení předložené ve věci R 973/2002-2 byly posuzovány jako vztahující se rovněž na odvolací řízení ve věci R 982/2002-2. Pokud se týká čtvrtého návrhu na přerušení, odvolací senát ve svém oznámení účastníkům řízení ze dne 2. dubna 2004 uvedl následující:

„Potvrzujeme, že odvolací řízení je přerušeno na dobu dvou měsíců, a to do 5. června 2004. S ohledem na předchozí návrhy bude tato doba přerušení považována za

konečnou, ledaže by účastníci řízení mohli doložit výjimečné důvody pro další přerušení."

11 Dopisem ze dne 3. června 2004 žalobkyně požadovala, aby seznam výrobků označených přihlašovanou ochrannou známkou byl omezen tak, že by byl jednak odstraněn odkaz na „mléčné pokrmy a sýry", co se týče třídy 29, a jednak že by bylo přidáno upřesnění „[s] výjimkou veškerých potravin a nápojů na bázi sýru", pokud jde o třídu 30.

12 Dopisem ze dne 4. června 2004 účastníci řízení společně navrhli odvolacímu senátu přerušit řízení. Podle tohoto dopisu účastníci řízení rovněž prohlásili, že žalobkyně jednak „požadovala změnu specifikace výrobků pro uvedenou přihlášku ochranné známky", když se odvolávali na obsah jejího dopisu ze dne 3. června 2004, a jednak že „situace [osoby, která podává námitky, je] následující: po [změně] [...] specifikace výrobků pro tuto přihlášku, [co se týče] třídy 29, [odstranit odkaz na] ‚sýry, [na] mléčné výrobky' a na ‚výrobky, které zahrnuje široký pojem »mléčné výrobky«, zejména mléko, výrobky na bázi mléka, máslo, mléčné a jogurtové nápoje', a [co se týče] ‚třídy 30 [...], [odstranit odkaz na] veškeré potraviny a nápoje obsahující sýr a na bázi sýru, dojde ke zpětvzetí námitek'".

13 Dopisem ze dne 15. června 2004 odvolací senát informoval účastníky řízení, že si dopis ze dne 4. června 2004 vyložil jako společný návrh na omezení seznamu výrobků označených přihlašovanou ochrannou známkou, a předložil tak účastníkům řízení seznam omezený podle tohoto návrhu. V tomto dopise odvolací senát rovněž dodal, že „[v] případě, že by [osoba, která podává námitky,] vzala námitky zpět", účastníci řízení budou vyzváni, aby do 14. července 2004 uvedli, zda se dohodli na rozdělení nákladů, které vznikly v rámci námitkového a odvolacího řízení. Odvolací

senát upřesnil, že v případě neexistence takové dohody rozhodne o rozdělení nákladů řízení.

14 Dopisem ze dne 16. června 2004 žádala žalobkyně odvolací senát, aby přehodnotil výklad, který zřejmě obsahoval dopis ze dne 15. června 2004, a potvrdil, že jediným omezením seznamu výrobků označených přihlašovanou ochrannou známkou je omezení uvedené v jejím dopise ze dne 3. června 2004. Tvrdila, že dopis ze dne 4. června 2004 byl pouze společným návrhem na přerušení odvolacího řízení z důvodu rozdílných vůlí účastníků řízení, jelikož osoba, která podává námitky, požadovala více změn, než které byly uvedeny v dopise ze dne 3. června 2004.

15 Dopisem ze dne 23. června 2004 odvolací senát tuto žádost zamítl. Nejprve připomněl, že návrh na omezení seznamu výrobků označených přihlašovanou ochrannou známkou nemůže být vzat zpět, jelikož se stal závazným. Dále měl za to, že formulace společného dopisu účastníků řízení ze dne 4. června 2004, a sice, že „po změně specifikace [...] budou námitky vzaty zpět", může být chápána pouze jako návrh na omezení uvedeného seznamu. Navíc pro učinění závěru, že žalobkyně písemně projevila svůj souhlas s touto podmínkou, zohlednil skutečnost, že účastníci řízení dopis podepsali a zaslali společně. Odvolací senát proto měl za to, že pouze vyhověl společné žádosti účastníků řízení o to, aby obdrželi potvrzení, že omezení seznamu výrobků označených přihlašovanou ochrannou známkou bylo schváleno beze změn.

16 Dopisem ze dne 1. července 2004 osoba, která podává námitky, odvolacímu senátu připomněla, že má v úmyslu vzít své námitky zpět, pouze pokud nebude změněn seznam výrobků označených přihlašovanou ochrannou známkou uvedený v dopise odvolacího senátu ze dne 15. června 2004.

17 Dopisem ze dne 23. července 2004 osoba, která podává námitky, vyzvala odvolací senát, aby potvrdil, že uvedený seznam byl s konečnou platností omezen podle dopisu odvolacího senátu ze dne 15. června 2004.

18 Dopisem ze dne 29. července 2004 odvolací senát potvrdil, že schválené omezení uvedeného seznamu odpovídá omezení uvedenému v jeho dopise ze dne 15. června 2004, a že námitky jsou tak považovány za vzaté zpět.

19 V rozhodnutích vydaných v obou věcech dne 20. září 2004 (dále jen „napadená rozhodnutí") měl odvolací senát za to, že vzhledem k tomu, že zpětvzetí námitek řízení ukončilo, jedinou otázkou, o níž mělo být rozhodnuto, bylo rozdělení nákladů řízení, jelikož dohoda mezi účastníky řízení nebyla uzavřena. V tomto ohledu se rozhodl uložit každému účastníku řízení, aby nesl vlastní náklady vynaložené v rámci námitkového a odvolacího řízení, podle čl. 81 odst. 2 a odst. 3 nařízení č. 40/94.

Návrhová žádání účastníků řízení

20 Žalobkyně v každé věci navrhuje, aby Soud:

— určil, že dopis ze dne 4. června 2004, společně zaslaný OHIM a podepsaný žalobkyní a osobou, která podává námitky, neobsahuje prohlášení směřující

k ukončení řízení před odvolacím senátem, ale pouze návrh na přerušení tohoto řízení;

— zrušil napadená rozhodnutí a vrátil věc odvolacímu senátu OHIM;

— uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

21 OHIM v každé věci navrhuje, aby Soud:

— zrušil napadená rozhodnutí;

— uložil každému z účastníků řízení před Soudem náhradu vlastních nákladů řízení.

Právní otázky

Argumenty účastníků řízení

22 Žalobkyně uplatňuje, že odvolací senát měl neprávem za to, že účastníci řízení projevili společnou vůli ukončit řízení před OHIM. V tomto ohledu tvrdí, že

společný dopis účastníků řízení ze dne 4. června 2004 tvořil pouhý návrh na přerušení řízení za účelem dosažení dohody o uzavření smíru ve věci výrobků, které mají být odstraněny ze seznamu výrobků označených přihlašovanou ochrannou známkou.

23 Naproti tomu uvedený dopis neobsahuje žádné prohlášení směřující k ukončení řízení před odvolacím senátem. Naopak z něho jasně vyplývá, že účastníci řízení se na ukončení řízení nedohodli. Jednak tento dopis vysvětluje, že žalobkyně předala dopisem ze dne 3. června 2004 odvolacímu senátu návrh na omezení seznamu označených výrobků, v souladu s dohodou o uzavření smíru s osobou, která podává námitky, dne 22. prosince 2003. Jednak vysvětluje, že osoba, která podává námitky, ačkoli bere na vědomí tento návrh na omezení, uvedla, že se vzdá námitek, jen pokud by z dotčeného seznamu byly odstraněny rovněž některé další výrobky, na něž se uvedený smír nevztahuje.

24 Žalobkyně z toho vyvozuje, že odvolací senát špatně vyložil návrh na přerušení řízení, který účastníci řízení předložili OHIM.

25 OHIM má za to, že žaloba je opodstatněná a že napadená rozhodnutí musejí být zrušena. Uplatňuje, že judikatura uznala přípustnost takových návrhových žádání [rozsudky Soudu ze dne 30. června 2004, GE Betz v. OHIM – Atofina Chemicals (BIOMATE), T-107/02, Sb. rozh. s. II-1845, body 32 až 36, a ze dne 4. května 2005, Reemark v. OHIM – Bluenet (Westlife), T-22/04, Sb. rozh. s. II-1559, body 16 až 19].

26 Pokud jde o věc samu, má za to, obdobně jako žalobkyně, že dopis ze dne 4. června 2004 obsahoval pouze společný návrh účastníků řízení na přerušení řízení. Proto se

domnívá, že odvolací senát porušil čl. 44 odst. 1 nařízení č. 40/94, když omezil seznam výrobků označených přihlašovanou ochrannou známkou.

Závěry Soudu

K přípustnosti návrhových žádání účastníků řízení

27 Úvodem je třeba uvést, že žalobkyně svým prvním bodem návrhového žádání Soudu navrhuje, aby určil, že dopis ze dne 4. června 2004, společně zaslaný OHIM a podepsaný účastníky řízení, neobsahuje prohlášení směřující k ukončení řízení před odvolacím senátem, ale pouze návrh na přerušení tohoto řízení. Tento návrh není nezávislý na druhém bodě návrhového žádání žalobkyně, směřujícímu ke zrušení napadených rozhodnutí, jelikož představuje argument na jeho podporu. Není tudíž namístě rozhodovat o tomto bodě návrhového žádání jako takovém.

28 Pokud jde o OHIM, ten svým prvním bodem návrhového žádání navrhuje Soudu, aby zrušil napadená rozhodnutí.

29 V tomto ohledu je namístě připomenout, že v řízení týkajícím se žaloby proti rozhodnutí odvolacího senátu rozhodujícího v rámci námitkového řízení nemá

OHIM pravomoc změnit svým postojem, který zaujme před Soudem, podmínky sporu tak, jak vyplývají z návrhů a tvrzení přihlašovatele a osoby, která podává námitky [rozsudek Soudního dvora ze dne 12. října 2004, Vedial v. OHIM, C-106/03 P, Sb. rozh. s. I-9573, bod 26, potvrzující po kasačním opravném prostředku rozsudek Soudu ze dne 12. prosince 2002, Vedial v. OHIM – France Distribution (HUBERT), T-110/01, Recueil, s. II-5275; výše uvedený rozsudek Soudu Westlife, bod 16, a rozsudek ze dne 15. června 2005, Spa Monopole v. OHIM – Spaform (SPAFORM), T-186/04, Sb. rozh. s. II-2333, bod 19].

30 Z této judikatury nicméně nevyplývá, že OHIM je povinen navrhnout zamítnutí žaloby podané proti rozhodnutí jednoho ze svých odvolacích senátů. I když totiž OHIM není aktivně legitimován k podání žaloby proti rozhodnutí odvolacího senátu, nemůže po něm být naproti tomu vyžadováno, aby systematicky hájil každé napadené rozhodnutí odvolacího senátu nebo aby povinně navrhoval, že každá žaloba proti takovému rozhodnutí má být zamítnuta (výše uvedené rozsudky BIOMATE, bod 34; Westlife, bod 17, a SPAFORM, bod 20).

31 Nic tedy nebrání tomu, aby se OHIM připojil k návrhovému žádání žalobkyně, nebo aby řešení ponechal na úvaze Soudu a zároveň předložil všechny argumenty, které považuje za vhodné pro objasnění věci Soudu [výše uvedený rozsudek Soudu BIOMATE, bod 36, a rozsudek ze dne 25. října 2005, Peek & Cloppenburg v. OHIM (Cloppenburg), T-379/03, Sb. rozh. s. II-4633, bod 22].

32 Naproti tomu nemůže požadovat zrušení nebo změnu rozhodnutí odvolacího senátu v otázce, která nebyla vznesena v žalobě, nebo předložit důvody, které nebyly v žalobě obsaženy (výše uvedené rozsudky Vedial v. OHIM, bod 34, a Cloppenburg, bod 22).

33 V projednávaném případě je nutno konstatovat, že OHIM předložil výhradně argumenty na podporu návrhového žádání žalobkyně, podle níž se odvolací senát dopustil nesprávného posouzení, když měl za to, že účastníci řízení projevili společnou vůli ukončit řízení před OHIM. Proto jsou bod návrhového žádání předložený OHIM a argumenty předložené na jeho podporu přípustné, jelikož nevybočují z rámce návrhového žádání a argumentů předložených žalobkyní.

K věci samé

34 Na podporu své žaloby žalobkyně podporovaná OHIM tvrdí, že odvolací senát měl neprávem za to, že účastníci řízení projevili společnou vůli ukončit řízení před OHIM. V tomto ohledu je namístě uvést, že napadená rozhodnutí výslovně neuvádějí, že řízení bylo ukončeno.

35 Nicméně tím, že odvolací senát rozhodl o rozdělení nákladů řízení před OHIM na základě předpokladu, podle něhož „zpětvzetí námitek řízení ukončilo" (viz důvod uvedený v bodech 20 a 21 odůvodnění napadených rozhodnutí), je nutné mít za to, že odvolací senát nepřímo rozhodl o ukončení řízení.

36 Zatímco výše uvedený důvod neobsahuje žádné upřesnění, stručný popis skutkového stavu týkajícího se průběhu řízení a zejména výměny dopisů mezi účastníky řízení

a odvolacím senátem (viz body 9 až 18 a 10 až 19 napadených rozhodnutí) je dostatečně podrobný na to, aby umožnil Soudu pochopit a ověřit důvody, pro které se odvolací senát domníval, že žalobkyně omezila svou přihlášku ochranné známky a náhradou za to osoba, která podává námitky, své námitky vzala zpět.

37 Je tedy namístě posoudit, zda odvolací senát mohl v projednávaném případě právoplatně dojít k závěru o společné vůli účastníků řízení ukončit řízení před ním. V tomto ohledu je namístě uvést, že pokud jde o podmínky a pravidla návrhu na částečné nebo úplné zpětvzetí přihlášky ochranné známky k zápisu nebo námitek u OHIM, čl. 44 odst. 1 nařízení č. 40/94 stanoví, že přihlašovatel může v jakýkoli okamžik svou přihlášku ochranné známky Společenství vzít zpět nebo omezit seznam výrobků nebo služeb, který obsahuje.

38 Mimoto podle pravidla 20 odst. 5 nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 (Úř. věst. L 303, s. 1; Zvl. vyd. 17/01 s. 189), omezí-li přihlašovatel podle čl. 44 odst. 1 nařízení seznam výrobků a služeb, sdělí to OHIM osobě, která podala námitky, a vyzve ji, aby ve lhůtě, kterou jí stanoví, předložila vyjádření, zda trvá na námitkách, a pokud ano, aby upřesnil, ve vztahu ke kterým zbývajícím výrobkům a službám na námitkách trvá.

39 Podle judikatury přísluší možnost omezit seznam výrobků a služeb stanovená tímto ustanovením pouze přihlašovateli ochranné známky Společenství, který může v jakémkoli okamžiku zaslat OHIM návrh v tomto smyslu. V tomto kontextu musí být úplné nebo částečné zpětvzetí přihlášky ochranné známky Společenství provedeno výslovně a bezpodmínečně [rozsudek Soudu ze dne 27. února 2002, Ellos v. OHIM (ELLOS), T-219/00, Recueil, s. II-753, bod 61].

40 Konečně, ačkoli je pravda, že zákonodárce neupravil výslovně možnost zpětvzetí námitek, jelikož čl. 44 odst. 1 nařízení č. 40/94 uvádí pouze zpětvzetí přihlášky ochranné známky, Soud rozhodl, že jelikož podle struktury tohoto nařízení přihlašovatel ochranné známky a osoba, která podává námitky, jsou si v námitkovém řízení rovni, je namístě mít za to, že tato rovnost platí i pro možnost zpětvzetí podání [usnesení Soudu ze dne 3. července 2003, Lichtwer Pharma v. OHIM – Biofarma (Sedonium), T-10/01, Recueil, s. II-2225, bod 15, a ze dne 9. února 2004, Synopharm v. OHIM – Pentafarma (DERMAZYN), T-120/03, Recueil, s. II-509, bod 19].

41 V projednávaném případě Soud uvádí, že tvrzení odvolacího senátu, podle něhož účastníci řízení vyjádřili společnou vůli ukončit řízení, je skutkově nepodložené.

42 Je totiž namístě nejprve uvést, že jediným výslovným a bezpodmínečným návrhem na omezení seznamu výrobků označených přihlašovanou ochrannou známkou je návrh předaný dopisem žalobkyně ze dne 3. června 2004.

43 Dále, na rozdíl od výše uvedenou judikaturou připomenutých požadavků, společný dopis účastníků řízení ze dne 4. června 2004 neobsahuje žádný výslovný a bezpodmínečný návrh na částečné zpětvzetí přihlášky ochranné známky nebo na zpětvzetí námitek.

44 S ohledem na jeho znění žalobkyně a OHIM oprávněně tvrdí, že uvedený dopis obsahuje pouze společný návrh na přerušení řízení před odvolacím senátem. Jediný výslovný návrh zaslaný odvolacímu senátu v tomto dopise je totiž následující:

„Jménem obou účastníků řízení navrhujeme odvolací řízení přerušit."

45 Mimoto uvedený dopis obsahuje pouze projev neexistence shody mezi stanoviskem žalobkyně vyjádřeným v jejím dopise ze dne 3. června 2004 a stanoviskem osoby, která podává námitky, ve věci omezení seznamu výrobků označených přihlašovanou ochrannou známkou.

46 Krom toho je sporné mít za to, že dopis ze dne 4. června 2004 obsahoval společný návrh účastníků řízení na přerušení řízení a současně návrh na ukončení řízení, vzhledem k tomu, že návrh na přerušení řízení ztrácí v případě zpětvzetí námitek jakýkoli účel.

47 Závěr, podle něhož dopis ze dne 4. června 2004 obsahoval pouze návrh na přerušení, podporují události předcházející uvedenému návrhu. Ze spisu totiž vyplývá, že účastníci řízení již opakovaně využili přerušení řízení za účelem dosažení dohody. Ve svém sdělení ze dne 2. dubna 2004, kterým počtvrté povolil přerušení řízení, odvolací senát zdůraznil, že „s ohledem na předchozí návrhy bude tato doba přerušení považována za konečnou, ledaže by účastníci řízení mohli doložit výjimečné důvody pro další přerušení". V tomto kontextu je tedy nutno vykládat dopis ze dne 4. června 2004, a sice, že jelikož odvolací senát sdělil účastníkům řízení, že v zásadě nevyhoví dalším návrhům na přerušení řízení, účastníci řízení měli v úmyslu uvést výjimečné důvody pro další přerušení v projednávaném případě.

48 Mimoto žádný poznatek ze spisu neumožňuje usuzovat na existenci pozdější dohody odůvodňující ukončení řízení. Naopak, korespondence účastníků řízení následující po dopise ze dne 4. června 2004 a předcházející přijetí napadených rozhodnutí svědčí o přetrvávající neshodě, pokud jde o omezení seznamu výrobků označených přihlašovanou ochrannou známkou, k němuž by žalobkyně musela přistoupit, aby osoba, která podává námitky, souhlasila se zpětvzetím svých námitek.

49 Ve svém dopise ze dne 15. června 2004 v odpověď na společný dopis účastníků řízení ze dne 4. června 2004 jim odvolací senát sdělil to, co pochopil jako společné stanovisko týkající se omezení výrobků označených přihlašovanou ochrannou známkou, v souladu se stanoviskem osoby, která podává námitky, ale aniž by požádal žalobkyni o souhlas s tímto výkladem.

50 Žalobkyně tak ve svém dopise OHIM ze dne 16. června 2004 zpochybnila, že by souhlasila s omezením, tak jak vyplývalo ze sdělení odvolacího senátu ze dne 15. června 2004. Připomněla, že nesouhlasila s jinými omezeními, než která byla uvedena v jejím dopise ze dne 3. června 2004, a žádala tak odvolací senát, aby přehodnotil svůj dopis ze dne 15. června 2004.

51 Navzdory tomuto zpochybnění odvolací senát dopisem ze dne 23. června 2004 potvrdil svůj výklad, podle něhož se jedná o návrh na omezení označených výrobků, aniž by konzultoval účastníky řízení, aby došlo k osvětlení přesného dosahu dopisu ze dne 4. června 2004. Uvedl, že uvedený dopis mohl být díky své formulaci a díky skutečnosti, že byl podepsán účastníky řízení, pochopen pouze jako návrh na omezení označených výrobků a že takový návrh, jakmile se stane závazným, nemůže být odvolán.

52 Neexistence výslovné a bezpodmínečné dohody mající za účel ukončení řízení je rovněž zdůrazněna skutečností, že osoba, která podává námitky, připomněla

dopisem ze dne 1. července 2004, že své námitky hodlá vzít zpět pouze pod „formální podmínkou", že seznam výrobků označených přihlašovanou ochrannou známkou, tak jak vyplývá z dopisu odvolacího senátu ze dne 15. června 2004, nebude změněn. Dopisem ze dne 23. července 2004 osoba, která podává námitky, rovněž žádala odvolací senát, aby potvrdil, že uvedené omezení bylo skutečně provedeno a že námitky jsou považovány za vzaté zpět.

53 Dále, navzdory výslovnému odmítnutí žalobkyně, vyjádřenému v jejím dopise ze dne 16. června 2004, omezit seznam výrobků označených přihlašovanou ochrannou známkou podle znění vyžadovaného osobou, která podává námitky, odvolací senát potvrdil posledně uvedené dopisem ze dne 29. července 2004, zaslaným v kopii žalobkyni, následující: „Schváleným omezením je omezení specifikované v našem dopise ze dne [15. června 2004], a [...] v důsledku toho jsou námitky považovány [za] vzaté zpět." Přitom vzhledem ke stanovisku, které žalobkyně vyjádřila ve svém dopise ze dne 16. června 2004, a při neexistenci pozdějšího předložení výslovného návrhu v opačném smyslu z její strany neměl odvolací senát žádný podklad pro takový závěr.

54 Z výše uvedeného vyplývá, že napadená rozhodnutí jsou stižena nesprávným skutkovým zjištěním, a musejí být tedy zrušena.

K nákladům řízení

55 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Jelikož rozhodnutí odvolacího senátu byla zrušena a OHIM musí být na tomto základě považován za toho, kdo neměl ve věci úspěch, bez ohledu na smysl jeho návrhového žádání, je namístě uložit mu náhradu nákladů žalobkyně v souladu s jejím návrhovým žádáním.

Z těchto důvodů

SOUD (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

1) **Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 20. září 2004 (věci R 973/2002-2 a R 982/2002-2) se zrušují.**

2) **OHIM se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Legal Lindh Vadapalas

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 1. února 2006.

Vedoucí soudní kanceláře — Předseda

E. Coulon — H. Legal